

la

L'INSTITUT AGRÍCOLA

Drecera

núm. 213

Setembre-Octubre 2025

Revista de la Patronal Agrària de Catalunya fundada el 1851

5€

www.institutagricola.org

**Cal impulsar la productivitat
i competitivitat**

L'INSTITUT AGRÍCOLA

Associació d'Empresaris Agraris
Fundat l'any 1851

4 EUROPA

Convertir les recomanacions en realitat

6 EMPRESA

La futura Llei de l'Alimentació en clau d'empresa agrària

9 OPINIÓ

La Productivitat catalana. Salvador Guillermo

10 ECONOMIA

Dermatosi Nodular Contagiosa

12 FORESTAL

L'economia d'un risc estructural frívolament atès

14 TERRITORI

La responsabilitat és de vostès, senyors de la Generalitat

16 EMPRESA

La jubilació dels "Boomers" en el sector agrari

21 RECULL DE PREMSA

"La patronal agrària eleva al TSJC la ampliació de la ZEPA del delta del Llobregat" - El Economista

22 ECONOMIA

Pla d'impuls a la productivitat i competitivitat

25 LLIBRE

Lidérate. Agustín Peral

26 RECULL DE PREMSA

"La guerra per la proteïna animal"
Manuel Pimentel

USOS POLÍTICS DEL LLENGUATGE

El llenguatge ha estat fonamental al llarg de la història per la transmissió d'idees, la construcció d'identitats i la consolidació del poder.

El control del llenguatge és una forma de dominar la ment i, per tant, la societat. En els totalitarismes, el llenguatge pot convertir-se en una arma de manipulació, en un mecanisme per reconfigurar la realitat i legitimar accions que en altres contextos serien inacceptables.

També en les democràcies lliberals els temes polítics poden ser instrumentalitzats per aquells que exerceixen el poder per confondre a l'opinió pública, tapar contradiccions ideològiques, fabricar legitimitats artificials i perpetuar-se en el control institucional.

El nou significat del terme progressista respon a l'adaptació de la confrontació política produïda després de la caiguda del Mur de Berlín i de l'esfondrament del comunisme a Europa. Des dels anys 90 les forces d'extrema esquerra i els grups marxistes varen perdre no únicament el seu referent polític internacional, sinó també l'eix de confrontació que havia articulat el seu discurs: la lluita de classes i la superació del capitalisme. Front aquest buit estratègic els moviments esmentats varen reorientar el seu discurs de polarització política, es va centrar en la fragmentació interna de les societats democràtiques. El feminisme radical, l'oposició a l'energia nuclear, l'animalisme, l'ambientalisme extrem, les identitats ètniques, la defensa de la immigració irregular; incloent el qüestionament de la divisió de poders han passat a ocupar el centre del debat.

Aquestes noves narratives mostren una operació política i semiòtica de gran abast, substituir la confrontació econòmica per una confrontació simbòlica i cultural que erosioni els consensos bàsics de les democràcies lliberals. El que altres temps foren reivindicacions, s'han integrat ara en una agenda hegemònica portadora d'un marc ideològic que busca dominar l'imaginari col·lectiu a través del control del discurs.

En aquest context el "progressisme" no representa una corrent de pensament concret, sinó una amalgama de causes revestides de legitimitat lingüística on qualsevol dissidència és desqualificada com a retrògrada, reaccionària o "feixista". Les mesures econòmiques impulsades sota l'etiqueta de polítiques progressistes també generen interrogants. La pujada del Salari Mínim, la reducció de la jornada laboral, l'increment d'elles pensions ... si bé responen a demandes socials legítimes, es presenten embolicades en un discurs populista que ignora la seva sostenibilitat financera. el resultat és un augment descontrolat de la despesa pública i un endeutament estructural que pot comprometre generacions futures.

L'apropiació del terme "progressisme" ha estat intel·ligent des del punt de vista comunicatiu. Ja no existeix un partit "progressista". El progressisme és ara un paraigua sota el qual s'agrupen extrema esquerra, comunisme, separatisme .. Els que queden fora del marc discursiu oficial son presentats com enemics del progrés.

Cal recuperar una reflexió rigorosa sobre el llenguatge i els seus polítics. No és suficient proclamar valors, és precís verificar si es corresponen amb les accions i les conseqüències que se'n deriven d'ells. És urgent rescatar la transparència semàntica com a condició indispensable per una democràcia autèntica on els ciutadans puguin decidir lliurement sense ser presoners d'artificis discursius.

la Drecera

Director:

Josep Maria Majó

Redacció, Administració i Publicitat:

Plaça Sant Josep Oriol, 4 - Barcelona 08002

Tel. 93 301 16 36

E-mail: info@institutagricola.org

Impressió:

OFFSET INFANTA

Suscripció anual:

30 euros

Dipòsit Legal:

B - 23.784 - 1993

Associada a l':

LA DRECERA expressa la seva opinió mitjançant l'Editorial. Les informacions i opinions expressades en els articles signats són d'exclusiva responsabilitat dels seus autors.

CONVERTIR LES RECOMANACIONS EN REALITAT

Un any després de la publicació de l'**Informe Draghi**, la Comissió Europea ha fet balanç dels progressos realitzats i ha establert el camí a seguir en la conferència d'alt nivell que s'ha celebrat el passat 16 de setembre, inaugurada per la presidenta Ursula von der Leyen i el professor Mario Draghi.

UN ANY DESPRÉS DE L'INFORME DRAGHI

El setembre del 2024, l'expresident del Banc Central Europeu **Mario Draghi** va presentar el seu històric informe, en el qual descriu les barreres al creixement que enfronta Europa i ofereix recomanacions concretes sobre com podem superar-les. (La Drecera 207 setembre-octubre 2024).

El gener del 2025, la Comissió va presentar la **brúixola de competitivitat**, full de ruta per restablir el dinamisme i el creixement europeus, inspirada en l'informe Draghi. El 90% de les seves iniciatives emblemàtiques s'**inspiren directament** en les recomanacions més urgents de Draghi.

La presidenta **Von der Leyen** va subratllar que l'**Informe Draghi** és un veritable full de ruta per a l'acció, i que la nova Comissió ha començat a treballar des del primer dia.

El seu primer acte va ser la **Brúixola per a la Competitivitat**, un marc orientatiu que converteix l'anàlisi en polítiques concretes. Des d'aleshores, la Comissió ha avançat amb determinació: el Pacte per una Indústria Neta, les gigafactories d'IA, el nou marc d'ajuts estatals, el **Pla d'Acció per a una Energia Assequible** i la **Unió d'Estalvis i Inversions**.

També ha posat en marxa plans d'acció a mida per a indústries clau (automoció, productes químics i acer), el major augment mai registrat de la inversió en defensa, noves propostes per aprofundir el **mercat únic** mitjançant l'eliminació de barreres, una estratègia per a les empreses emergents i en expansió, i sis paquets de simplificació que beneficien les empreses mitjançant la reducció de la burocràcia.

La presidenta Von der Leyen ha declarat que no és possible mantenir l'*statu quo* i que no hi haurà pausa fins que s'hagi aconseguit realitzar tot el que s'ha proposat.

S'estan preparant iniciatives importants: un Fons de Competitivitat amb 400.000 milions d'euros **per impulsar la innovació**; un full de ruta per **eliminar les barreres del mercat únic** d'aquí al 2028; un paquet per impulsar les bateries i accelerar la descarbonització; i altres dos paquets de simplificació de la mobilitat digital i militar.

A escala internacional, la UE està reforçant la seva independència estratègica, prenent com a base l'acord amb **Mercosur** i el recent acord comercial amb Indonèsia, alhora que avança en les negociacions amb l'**Índia**, **Sud-Àfrica**, **Malàisia** i els **Emirats Àrabs Units**.

La conferència d'alt nivell se celebra poc després del **discurs sobre l'Estat de la Unió del 2025**, en què la presidenta von der Leyen va establir la següent fase per enfortir la competitivitat d'Europa. **Ursula von der Leyen**, va pronunciar davant el **Ple del Parlament Europeu** el discurs anual sobre l'Estat de la Unió (SOTEU, per les seves sigles en anglès) durant el matí del 10 de setembre. Es tracta del seu cinquè SOTEU i el primer des de l'inici del seu segon mandat com a presidenta de l'Executiu europeu, que es va iniciar fa 10 mesos.

En aquest discurs la presidenta de la Comissió va subratllar que aquest havia de ser el "Moment de la Independència d'Europa". Aquesta independència dependrà de la capacitat de la Unió per competir en un context caracteritzat per fortes turbulències econòmiques i geopolítiques. Per això, va defensar la necessitat de **facilitar l'activitat empresarial** a Europa per protegir ocupacions i promoure el criteri **"Made in Europe"**. Així, va plantejar iniciatives en diversos àmbits i va revisar les principals propostes que la Comissió ha presentat en els darrers mesos.

En l'àmbit **agroalimentari** va subratllar la importància de protegir els productors i productes agrícoles europeus, com peces essencials en la preservació de la biodiversitat i seguretat alimentària de la UE.

Va esmentar les propostes ja presentades per simplificar la **PAC** i la preservació dels **ajuts a la renda en el proper MFP** (Marc Financer Plurianual). A més, va prometre que el finançament es pugui complementar amb dotacions nacionals i regionals. Va anunciar una futura **revisió de la legislació sobre pràctiques comercials deslleials** i el llançament de la campanya **"Compri aliments europeus" (Buy European food)**,

amb un augment de pressupost que millori la promoció de productes agrícoles europeus.

En l'àmbit del comerç, Von der Leyen va fer una defensa de l'acord de principi **UE-EEUU** per mantenir l'accés de les indústries europees al mercat i evitar les repercussions d'una guerra comercial en el context geopolític actual. Va defensar així mateix la **sobirania regulatòria** de la UE en matèria mediambiental o digital. Redoblar l'aposta per a la diversificació i les associacions i aprofitar noves oportunitats que presenten els acords amb **Mèxic o Mercosur** i un possible futur acord amb **Índia**. Crear una coalició de països afins (com els que participen en l'Acord Integral i Progressista d'Associació Transpacífic - CPTPP) **per reformar el sistema mundial del comerç**.

En referència a l'àmbit de l'energia, va exposar que per avançar cap a la independència energètica, cal abandonar els **combustibles fòssils russos** i fomentar el desenvolupament i ús de **més energia renovable europea** com a clau per reduir els preus, **incloent-hi l'energia nuclear** com a "font de càrrega base". Cal també **modernitzar i invertir en infraestructures i interconnexions**. Nova iniciativa: **Autopistes energètiques (Energy Highways)** per millorar la connectivitat energètica a Europa, després d'haver identificat 8 colls d'ampolla en les interconnexions comunitàries.

Europa s'enfronta a un nombre creixent de desafiaments en nombrosos àmbits, com la seguretat, la defensa, la competitivitat, la migració, l'energia i la resiliència climàtica. Aquests no són temporals, sinó que reflecteixen canvis geopolítics i econòmics sistèmics que requereixen una resposta contundent i amb visió de futur.

La futura Llei de l'Alimentació en clau d'empresa agrària

El Departament d'Agricultura ha llençat una consulta pública sobre el que hauria de ser la futura Llei de l'Alimentació. Un concepte molt ampli que, en el cas del sector productor, té molts entrecreuaments sectorials.

Al món rural l'empresari agrari acaba esdevenint multisectorial i la clau per a la perdurabilitat d'una empresa forçosament engloba altres temes com els arrendaments, la fiscalitat, la renovació dels mitjans de producció...

Des d'aquesta òptica, l'Institut Agrícola ha traslladat unes aportacions al DARPA que resumim a continuació.

FOMENT DEL REGADIU, AIGUA REGENERADA I CENTRES D'INTERCANVI D'USOS D'AIGUA

El regadiu incrementa notablement les rendes agràries i contribueix a la fixació de la població al territori. Bona part de la producció final agrària de Catalunya es vincula a la disponibilitat d'aigua i és un element clau per al proveïment de molts mercats i sectors agroindustrials a casa nostra.

- Proposem l'impuls en la modernització dels regadius existents i facilitar la consecució de nous regadius en espais com el **Penedès, el Baix Llobregat, la Terra Alta**, entre d'altres.
- Cal un major desplegament i dotació d'infraestructures productores d'aigua regenerada apta per a usos agraris a Catalunya.
- Cal implementar un **Centre d'Intercanvi d'Usos d'Aigua** que permeti als sectors agraris finançar les millores del regadiu amb càrrec a la cessió temporal de part del seu títol concessional a altres usuaris de la conca amb plena seguretat jurídica garantida tant per la **CHE** (Confederación Hidrográfica del Ebro com per l'**ACA** (Agència Catalana de l'Aigua).

SUPORT A LES EXPLOTACIONS FAMILIARS AGRÀRIES

L'única manera de donar suport real és aportar rendibilitat econòmica a l'empresa i generar serveis al seu entorn. La manca de serveis accentua el despoblament i la manca de relleu generacional.

- S'ha d'impulsar una redefinició de la definició legal de l'**empresa agrària prioritària (EAP)** per a que el càlcul de les Unitats de Treball Agrari (UTA) estigui lligat a les hores indicades en el Conveni Laboral corresponent.
- S'ha d'evitar que decaigui l'EAP de forma automàtica i vincular-la a la jubilació real i efectiva, tot preveient aspectes del mercat laboral com la jubilació activa.
- Cal redefinir el concepte de "**rendes complementàries agràries**" a fi d'englobar, a banda de l'artesania alimentària, totes les activitats que es poden generar en l'explotació i, en particular, la generació d'energia, el turisme i els serveis agraris sense que això comporti perdre l'EAP.

EMPRESES DE SERVEIS AGRARIS I TRANSFERÈNCIA TECNOLÒGICA

Cal un foment actiu de les **Empreses de Serveis Agraris**, particularment les lligades a l'ús de maquinària agrícola, i entendre-les com una activitat econòmica pròpia del sector agrari, a fi de permetre una millora de la transferència tecnològica, tot aprofitant la rotació més gran dels actius d'aquestes empreses, alhora que reduïm l'apalancament en maquinària de les empreses agràries.

Per això, és necessari evitar el desavantatge fiscal que suposa el diferent tipus impositiu de l'IVA entre els treballs encarregats i l'IVA de venda dels productes agroalimentaris, que pot arribar a generar una pèrdua fiscal directa.

ENERGIA

El binomi **Alimentació i Energia** esdevé inseparable, i en el futur s'incrementarà, esdevenint renda complementària per a productors, però també factor essencial per a la reducció de costos. En aquest sentit, cal treballar per desenvolupar a casa nostra.

- Major aprofitament de la biomassa forestal com a bioproducte i matèria primera industrial.
- Major desenvolupament de les plantes de biogàs lligades tant al sector ramader com a l'àmbit de la depuració d'aigües.
- Major desenvolupament de l'agrivoltaica.
- Facilitar la producció d'energia a les comunitats de regants.

FACILITAT D'ARRENDAMENT

La població professional agrària a Catalunya es caracteritza pel seu envelliment, igual que bona part dels propietaris de terrenys agraris i de pastura.

Ens cal dotar d'una major flexibilitat als contractes d'arrendament, tot fomentant la llibertat de pacte que faciliti la posada a disposició dels terrenys destinats a produir aliments.

La durada de 7 anys per a cultius anuals, suposa per a molts propietaris una durada excessiva que només augura problemes als seus hereus. A Catalunya s'han abandonat més de 100.000 ha en els darrers 28 anys. Cal que les disposicions previstes al Codi Civil s'apliquin de forma subsidiària l'acord entre les parts de manera que es faciliti la consecució de contractes de durades menors o amb clàusules variables.

EQUILIBRI ENTRE LES DIFERENTS BAULES DE LA CADENA ALIMENTÀRIA – RELACIONS COMERCIALS

Una adequada aplicació de la Llei de la cadena alimentària ha de considerar diferents elements essencials que cal tenir en compte tant en els contractes com en els terminis de cobrament com ara:

- Diferenciar les tipologies de productes: periples de curt termini, i/o mitjà termini, per consum en fresc, destinats a transformació, destinats a tractament i envasat industrial.
- Cal diferenciar i atorgar la consideració de "mercats diferenciats" els productes emparats per figures de qualitat i productes fora d'aquest àmbit, i és necessari identificar els mercats de productes transformats que afecten la cotització del producte sense transformar.
- Cal revisar determinats models d'interrelació entre el sector productor i industrial quan es dona una dependència en un grau elevat d'un únic client industrial. D'igual manera és clau el paper de la distribució quan aquesta comporta un important percentatge de compra d'un mateix productor industrial, ja que comportarà un domini sobre els seus proveïdors.

ENFOCAMENT INTEGRAL EN LA INTERLOCUCIÓ AMB L'ADMINISTRACIÓ

Un enfocament integral en coordinació amb els departaments corresponents que tinguin en compte les interrelacions entre els diferents sectors del sistema alimentari i identifiqui les sinergies que es puguin generar entre les diferents polítiques i accions, requereix un sistema diferent de participació de les organitzacions empresarials als òrgans de consulta del Departament d'Agricultura Ramaderia Pesca i Alimentació.

- Cal definir uns nous òrgans de participació i consulta pública que no esdevinguin excloents i permetin la participació de les organitzacions cúpula multisectorials d'àmbit català, així com de les diferents organitzacions empresarials agroalimentàries que intervenen en els instruments de negociació col·lectiva. Únicament així es poden identificar sinergies amb altres sectors i rendes complementàries pels professionals de l'agricultura, la ramaderia i la silvicultura.
- Les sinergies del sector de la producció agroalimentària i forestal amb altres sectors com la gestió de residus, l'energètic, la gestió de recursos hídrics, la restauració, el turisme, la transformació alimentària, el proveïment de matèries primeres industrials... són recurrents i esdevindran majors en el futur de la mà de la **bioeconomia**. Són justament aquestes sinergies les que tenen el potencial de produir rendes i fixar la gent al territori garantint el relleu generacional, i refermar el potencial alimentari de Catalunya.

PRODUCTE SOSTENIBLE I SALUDABLE

Cal acotar i definir el "producte sostenible" i quins són els criteris i paràmetres que englobarien aquesta definició i, en particular, si es tracta únicament de paràmetres ambientals, o si també engloba paràmetres econòmics o d'altra índole.

Rebutgem, les definicions de "producte saludable" que atenen únicament la composició química de l'aliment, sense considerar-ne els patrons de consum o el context d'una dieta equilibrada per a una adequada valoració. Això ens duria a rebutjar injustament productes fortament arrelats a casa nostra i que en la seva concepció comporten la presència d'alcohol, sucre o greixos, tals com podrien ser el vi, la melmelada, diferents embotits o la carn de porc.

PRODUCTE DE PROXIMITAT I MERCATS DE PAGÈS

La "distància" ens ha de venir marcada per les baules a la cadena alimentària i de si es tracta de producció pròpia o importada.

Els mercats de "pagès" han de defugir el folklore i s'han de promoure a títol gratuït i/o bonificat en espais i horaris adients per al consumidor de comú acord amb l'empresari agroalimentari de la zona més propera.

LA PRODUCTIVITAT CATALANA: ENTRE EL CREIXEMENT COJUNTURAL I ELS DESAFIAMENTS ESTRUCTURALS

Per Salvador Guillermo

Director d'Economia de Foment del Treball

L'economia catalana viu un moment aparentment dolç. Amb un creixement del PIB del 3,6% el 2024, quatre vegades superior al de la zona euro, **Catalunya** es consolida com a motor de creixement d'**Espanya**. No obstant això, aquesta bonança conjuntural amaga una realitat més complexa que mereix una reflexió profunda: el problema estructural de la productivitat, pedra angular sobre la qual ha de construir-se qualsevol estratègia de prosperitat sostenible. La paradoxa del creixement sense productivitat ve reflectida en la dada més reveladora de la situació actual, que és que, malgrat el vigorós creixement econòmic, la productivitat total dels factors (PTF) a Catalunya va contribuir negativament (-0,2 punts) al creixement del PIB el 2023. Això significa que el creixement es basa fonamentalment en l'acumulació de factors productius –més treballadors, més capital– i no en millores d'eficiència o innovació, la qual cosa té posteriorment el seu reflex en l'evolució de la renda per càpita. Espanya, en conjunt, ha experimentat una caiguda del 7,3% en la seva PTF entre el 2000 i el 2022, mentre que als **Estats Units** creixia un 15,5%, **Alemanya** un 11,8% i França un 12,7% en el mateix període.

Sense productivitat, el creixement econòmic resulta insostenible perquè depèn únicament de l'increment dels factors de producció, alguna cosa que té límits evidents en una societat envellida com la catalana i espanyola. La bretxa internacional posa de manifest un diagnòstic preocupant.

Una de les arrels destacades del problema es troba en la desindustrialització i especialització. L'anàlisi de les causes estructurals revela diversos factors interconnectats. Primer, el procés de desindustrialització ha estat particularment intens a Catalunya. Entre el 1999 i el 2019, el país va perdre 12.248 empreses del sector industrial manufacturer (35,7% del total) i 140.932 ocupats (26,1%). I ha afeblit el conjunt del sistema productiu. Segon, l'especialització sectorial espanyola continua penalitzant la productivitat, amb baixa participació de sectors intensius en coneixement que limita

les possibilitats de convergència amb les economies més avançades.

Tercer, la menor grandària empresarial espanyola condiona els guanys de productivitat. Mentre que a Espanya al voltant del 35% de l'ocupació està en empreses de més de 50 empleats, a Alemanya aquesta proporció és del 66%. Les empreses més grans tenen més capacitat per invertir en R+D+i, digitalització i formació, factors clau per als increments de productivitat.

Els informes d'**Enrico Letta** i **Mario Draghi** ofereixen un marc estratègic fonamental per entendre els desafiaments europeus i, per extensió, catalans. L'informe Draghi identifica tres transformacions clau: innovació, descarbonització i seguretat econòmica, assenyalant que Europa ha de tancar la bretxa d'innovació amb els **Estats Units** i la **Xina**, tenir un pla coherent de descarbonització competitiva i incrementar la seguretat reduint dependències externes. El moment conjuntural dolç proporciona un cert confort per escometre les reformes estructurals necessàries que condueixin cap a la millora de la productivitat. No obstant això, aquest mateix èxit conjuntural pot generar complaença i endarrerir les reformes necessàries.

Per això resulta essencial desenvolupar una posició activa políticament que estructurí un pla de millora de la productivitat, perquè serà aquesta millora a llarg termini la que garantirà no només millors salaris, sinó també la que permetrà tenir uns fonaments forts en els quals assentar la societat del benestar. Per això és imprescindible un marc institucional de desenvolupament de la política de foment de la productivitat, i fer-ho des d'un exercici de responsabilitat política, amb el concurs dels agents econòmics i socials, potenciant el diàleg social i les formes amb les quals fer créixer la nostra productivitat i repartir-la entre tots. Això passa per una reindustrialització intel·ligent, la digitalització, la inversió en R+D+i, per potenciar el capital humà mitjançant la formació i l'atracció de talent i per afavorir l'increment de la mida empresarial.

Dermatosi Nodular Contagiosa

L'Institut Agrícola exigeix al Ministeri d'Agricultura exercir les seves competències per accelerar la vacunació

L'Institut Agrícola ha dirigit una missiva al Ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació Luis Planas, en la qual exigeix prendre mesures urgents per aturar l'expansió de la dermatosi nodular contagiosa, la qual ja ha suposat el sacrifici de gairebé 3.000 caps de bestiar a Catalunya.

Dermatosi Nodular Contagiosa

Concretament, **Baldiri Ros**, president de l'**Institut Agrícola** i vicepresident de **Foment del Treball**, assenyala la urgència de vacunar massivament amb caràcter preventiu al màxim nombre possible de caps de bestiar vaquí, prioritzant aquelles que són vaquí de llet, per dues raons essencials: primer, pel risc que desapareguin les genètiques vacunes que més i millor producció tenen i, segon, pel temps que es triga que les vaques quedin embarassades, tinguin nous vedells i tornar a recuperar la producció de llet.

La **dermatosi nodular contagiosa** (Lumpy Skin Disease, LSD) és una malaltia vírica de declaració obligatòria que afecta el bestiar boví i que pot tenir greus repercussions econòmiques i comercials. El Ministeri disposa d'una àmplia capacitat normativa i executiva per actuar en cas d'aparició o amenaça d'aquesta malaltia. En primer lloc, pot aprovar programes de vigilància, prevenció i control, finançats en part amb fons estatals i comunitaris. Així mateix, està habilitat per ordenar la vacunació d'emergència, la restricció de moviments d'animals, la immobilització d'explotacions afectades i el reforç de la bioseguretat en zones de risc.

A nivell comunitari, el **MAPA** actua com a autoritat competent davant la **Comissió Europea** i l'**EFSA**, (Autoridad Europea de Seguridad Alimentaria) la qual cosa li permet activar mecanismes de cooperació i finançament europeus, així com coordinar l'aplicació del **Reglament (UE) 2016/429**, conegut com a **Llei de Sanitat Animal**, que estableix el marc jurídic comú per a tota la Unió. A més, el Ministeri manté canals de col·laboració amb l'**Organització Mundial de Sanitat Animal (WOAH)** per garantir la notificació immediata de casos i adoptar criteris homogenis d'eradicació.

Aquestes mesures s'han de complementar amb compensacions econòmiques als ramaders per sacrifici sanitari o pèrdua de producció.

La ramaderia és un tipus d'inversió a llarg termini molt costosa en la qual els titulars de les explotacions assumeixen un risc molt elevat que, davant d'una situació d'aquestes característiques, no tenen alternativa i suposa la seva ruïna econòmica.

Aquestes compensacions s'hauran de calcular en el cas del vaquí de llet en funció del temps per recuperar la capacitat productiva. Al mateix temps, habilitar línies de circulació i activar mecanismes d'amortiment laboral com els ERTE.

Finalment, l'Institut Agrícola assenyala que cal donar suport a la tasca que està duent a terme el **Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya**, per exemple, permetent que els veterinaris privats puguin col·laborar en la vacunació. D'aquesta manera, es podrà arribar més ràpidament a la immunitat de grup més enllà del primer radi de contagi del qual va informar el Departament que ha vacunat el 80% dels animals que representen el 51% de les explotacions ramaderes d'aquest primer anell.

L'economia d'un risc estructural frívolament atès

Per JAVIER SANTACRUZ

Economista, Analista financer i Empresari agrari
Cap del Servei d'Estudis de l'Institut Agrícola

Mentre s'escriuen aquestes línies hi ha diversos incendis en actiu, sent especialment preocupant el que afecta **Peñalba de la Sierra** que ja ha cremat 2.000 hectàrees. Només **Extremadura** ha registrat en l'última setmana 48 incendis forestals que han cremat 556 hectàrees. Per als qui pensaven que a finals de setembre ja no cal preocupar-se pel foc, aquí va un trist cop de realitat. Davant la frivolitat, els fets.

Cada any, els incendis forestals irrompen a l'agenda pública, però només una estona. **Tristament, el que sovint es percep com una emergència conjuntural és, en realitat, la manifestació d'un problema estructural: la gestió ineficaç dels nostres boscos i la infravaloració econòmica dels serveis que generen.** La creixent intensitat dels incendis a la Península Ibèrica no respon únicament a la casualitat o a l'atzar. Es tracta d'un fenomen que combina la inexistència d'un model forestal racional que disposa tones de biomassa que no s'aprofita, despoblació rural, fenòmens climàtics extrems i absència de polítiques preventives sostingudes, amb costos que afecten de manera directa l'economia del bosc i el benestar social d'una bona part del territori nacional.

Fenòmens climatològics extrems com les onades de calor prolongades, la sequera extrema i la major variabilitat climàtica serveixen de catalitzador per a què els grans incendis siguin cada vegada més probables si hi ha el combustible suficient per cremar. **L'absència d'un mercat integrat de productes i subproductes del bosc, la despoblació de les àrees rurals i l'abandonament del territori propicien l'acumulació sense control de la biomassa que posteriorment es crema.**

Les pràctiques tradicionals de neteja, pasturatge o aprofitament de la biomassa, que durant segles van actuar com a reguladors naturals de les forests, han desaparegut en no pocs indrets del territori. El que abans era un recurs econòmic —fusta, pastures, energia de biomassa— avui es converteix en combustible acumulat a l'espera d'un espurna. **La urbanització desordenada en zones d'interfície entre forest i ciutat afegeix un component de vulnerabilitat: infraestructures en risc, costos de protecció civil i vides humanes amenaçades.**

El resultat és una paradoxa econòmica. El cost dels incendis no es limita a les hectàrees calcinades: implica infraestructures destruïdes, emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, pèrdua de biodiversitat, danys a la salut per contaminació atmosfèrica, ajudes públiques per cobrir els danys i un efecte depressiu sobre el valor de les propietats forestals. **Estudis recents als Estats Units estimen que el risc d'incendi ha reduït el valor dels boscos en fins a un 10%, una xifra que equivaldria a més d'11.000 milions de dòlars en pèrdues.** Tot i que les dades provenen d'un altre context geogràfic, són extrapolables quant a la lògica econòmica: el risc es descompta en els preus de mercat i en les decisions d'inversió.

CAL FER VISIBLE A LA CIUTADANIA I A LA CLASSE POLÍTICA LA NECESSITAT DE COL·LOCAR LA POLÍTICA FORESTAL COM A PRIORITAT

En les últimes setmanes, diferents experts han insistit que la prevenció necessita incorporar criteris de valoració econòmica. **Cal fer visible a la ciutadania i a la classe política la necessitat de col·locar la política forestal com a prioritat pel retorn en seguretat, estabilitat del territori i reducció de danys futurs que comporta.** Tanmateix, aquesta lògica rara vegada impregna les decisions polítiques, més orientades a la reacció que a l'anticipació.

La ciència i la tecnologia ofereixen avui instruments inèdits per revertir aquesta tendència. **Models predictius d'incendis, sensors remots, drons i grans bases de dades permeten integrar variables climàtiques, topogràfiques i d'activitat humana en mapes de risc que podrien guiar polítiques molt més efectives.** No obstant això, la tecnologia per si sola no és suficient: requereix marcs normatius flexibles, coordinació entre administracions i una implicació real de propietaris i comunitats locals als quals se'ls ha de respectar el seu dret a la propietat privada, a arribar a acords de lliure conveniència per als comunicats subjectes a marcs ancestrals com el Dret consuetudinari.

L'economia del bosc ha de deixar de ser un apèndix i esdevenir l'eix central de les polítiques forestals. Convertir les restes vegetals en biomassa energètica, fomentar cadenes de valor en la fusta, promoure la ramaderia extensiva com a eina de neteja natural de la forest, canviar completament la fiscalitat patrimonial adaptant-la als llargs cicles de producció i explotació de la forest o obrir un mercat real de crèdits de carboni

forestal perquè els propietaris "titulitzin" la seva capacitat d'embornal venent-la al mercat són mesures que, ben dissenyades, generen incentius directes per a què els propietaris gestionin els seus terrenys i redueixin el risc d'incendi. **El problema no és l'absència de propostes, sinó la lentitud a implementar-les i la persistència de traves burocràtiques que dissuadeixen els actors privats d'implicar-se.**

Un altre eix imprescindible és la revitalització rural. Sense persones que visquin al territori, cap pla forestal es pot sostenir. Garantir connectivitat digital, serveis bàsics, incentius fiscals per a activitats econòmiques lligades al mont o projectes de turisme rural de qualitat són vies per fixar població i, amb ella, recuperar la gestió activa. **Cada hectàrea de bosc gestionada és una hectàrea més resistent al foc; cada família que troba futur en el medi rural és un aliat més en la conservació.**

LA PREVENCIÓ RESULTA SEMPRE MÉS BARATA QUE L'EXTINCIÓ

En aquest sentit, la prevenció resulta sempre més barata que l'extinció. **La inversió en mosaics forestals menys combustibles, en cremes controlades o en infraestructures de captació d'aigua redueixen el risc de manera efectiva.** Espanya necessita un pacte nacional per a la gestió forestal que transcendeixi colors polítics i terminis electorals. Els incendis no esperen, i cada temporada perduda es tradueix en majors riscos i costos futurs.

«Cada hectàrea de bosc és una hectàrea més resistent al foc; cada família que troba futur en el medi rural és un aliat més en la conservació»

La gestió activa del bosc, combinada amb instruments de valoració econòmica i polítiques de desenvolupament rural, no és un luxe ambiental: és una necessitat urgent de seguretat, economia i salut pública. Un bosc abandonat és una amenaça latent. **Un bosc gestionat és ocupació, vida i futur. L'elecció és nostra, i el temps s'esgota.**

Publicat a The Objective el 30 de setembre de 2025

La responsabilitat és de vostès, senyors de la Generalitat

Per BALDIRI ROS
President de l'Institut Agrícola
i Vicepresident de Foment

L'últim moviment de l'organització ecologista **Depana – SEO Birdlife** no és una amenaça més al **Baix Llobregat**. És l'ocupació total de l'espai científic, tècnic i polític que va deixar abandonat fa molts anys la **Generalitat de Catalunya**. Els successius Executius autonòmics al llarg dels anys han fet una deixació de funcions escandalosa en el seu deure d'estudiar l'evolució de les poblacions d'aus, hàbitats i la seva relació amb el territori, i proporcionar estadístiques oficials fiables, actualitzades i incontestables, de manera que qualsevol interessat pogués accedir a una informació de qualitat i no esbiaixada com la que procedeix de l'ecologisme més radical.

Portem més de quatre anys en el procés de la carta d'emplaçament de la **Comissió Europea** a l'Estat membre per prendre les mesures estrictament necessàries, detallades a la carta, per complir amb les mesures compensatòries acordades en la primera ampliació de l'aeroport de **El Prat** l'any 2002. Alhora, s'ha posat en marxa una segona ampliació sense saber de manera precisa què ha passat amb les aus, per què s'han reduït les poblacions en un 80% d'aus estepàries i un 91% de les espècies protegides i quin és el millor model científicotècnic per fer compatible la infraestructura, un sector agroalimentari competitiu a la zona i una biodiversitat rica i àmplia.

«La desaparició de l'Administració permet a organitzacions com Depana – SEO Birdlife ser l'única font de dades i, atesa la seva relació privilegiada amb els serveis de Medi Ambient de la Comissió Europea, marcar la posició i donar per “bones” les dades sense haver ni tan sols contrastat mínimament el seu rigor tècnic»

En aquest sentit, els ecologistes s'han apoderat d'un dels estàndards bàsics de les Directives europees com és l'evidència científica més recent. Ho fan no perquè siguin els millors científics per fer-ho. És, pura i simplement, per **incompreixença de l'Administració**.

Concretament, el “forat del sistema” que millor ocupen és la determinació de l'**IBA** (l'inventari de les aus que són objecte de protecció) on les organitzacions ecologistes **mai proporcionen ni la metodologia ni la font última de les dades**. Es fa des de la més estricta opacitat sense possibilitat de cap contrast.

En aquest sentit, els ecologistes s'han apoderat d'un dels estàndards bàsics de les Directives europees com és l'evidència científica més recent. Ho fan no perquè siguin els millors científics per fer-ho. És, pura i simplement, per **incompareixença de l'Administració**.

Concretament, el "forat del sistema" que millor ocupen és la determinació de l'**IBA** (l'inventari de les aus que són objecte de protecció) on les organitzacions ecologistes **mai proporcionen ni la metodologia ni la font última de les dades**. Es fa des de la més estricta opacitat sense possibilitat de cap contrast.

Aquesta realitat, reconeguda explícitament en diverses sentències del **TJUE** condueix a una pregunta molt òbvia: **¿Per a què estem pagant a centenars de tècnics al Departament de Territori sota el paraigua de Marc Vilahur o al Ministeri de Transició Ecològica amb Hugo Morán si no fan el mínim exigible com és proveir les dades i la informació de què està passant amb les espècies protegides?**

És possible rebatre les IBAs, sempre que es respectin els criteris ornitològics establerts a l'article 4 de la Directiva Aus. Però els Estats membres o no respecten els criteris o ni es plantegen discutir-les. Aquest últim cas és el nostre. Hem de saber que les IBAs dissenyades pels ecologistes en els últims anys no són l'únic criteri vàlid en seu judicial, atès que no tenen validesa jurídica.

Igual que la Comissió Europea té un contracte amb SEO Birdlife per a la designació de les IBAs, els Governos tenen la capacitat sobrada de poder fer-ho amb la credibilitat necessària sense haver de recórrer a instàncies de part.

Una altra qüestió no menor serà dilucidar els conflictes d'interès i la *dinàmica viciada* dels darrers anys entre els funcionaris de la Comissió o dels diferents Governos i les organitzacions ecologistes. Per transparència i per evitar el sectarisme dominant en el món conservacionista caldrà introduir llum i taquígrafs en aquesta relació per exigència del Parlament Europeu.

«Davant del compte enrere per rebre un expedient sancionador quantiós contra l'Estat, és urgent que el Govern compleixi amb el seu deure estudiant i publicant una estadística oficial (que no estigui viciada per les observacions de part) que sigui l'IBA actualitzada i, amb això, seguir el procés d'elaboració del Pla de Gestió de la ZEPA aprovada el 2006»

Només amb dades fiables i contrastables es pot anar a Brussel·les a tancar la carta d'emplaçament, canviar per complet el model de gestió dels espais protegits i blindar-se davant els riscos judicials futurs per les infraestructures que s'acullin a l'excepció de l'article 6 de la Directiva Hàbitats.

En cas contrari, el Govern ha de saber (i així ho hem fet arribar durant aquests anys) que l'ampliació de l'aeroport de El Prat o d'altres infraestructures vitals per a Catalunya penjen d'un fil molt prim perquè sempre hi haurà un grup ecologista disposat a denunciar per delictes ecològics amb unes dades que han produït ells mateixos i sobre les quals no hi ha capacitat de rebatre.

Per molt que aquestes persones formin part de les organitzacions polítiques que sostenen parlamentàriament el Govern, aquest ha de prendre la bandera del rigor, tenir l'ambició de trepitjar terra ferma a l'hora de plantejar una cosa tan seriosa com invertir milers de milions en una infraestructura perquè no s'enquisti un contenciós durant anys, res més que dues dècades com va ocórrer amb la primera ampliació.

Publicat a La Vanguardia el 18 de setembre de 2025

La jubilació dels “boomers” en el sector agrari: un repte econòmic i social

*Boomer: persones nascuda, a Espanya, entre el 1958 i el 1975.
A d'altres països comunitaris els anys varien sensiblement

RELLEU GENERACIONAL I OCUPACIÓ RURAL

La generació del **baby boom** s'aproxima, en gran mesura, a l'edat de jubilació. En el sector agrari, aquest fenomen adquireix una rellevància particular: no només es tracta de la retirada de treballadors, sinó de la sortida d'una generació que ha sostingut la producció, la gestió d'explotacions i el coneixement pràctic de la terra durant més de mig segle.

Es considera **boomers** els nascuts a Espanya entre 1958 i 1975. Aquesta és la franja que correspon a Espanya, perquè cada país ha viscut aquesta "explosió poblacional" en diferents dates, però totes caracteritzades per una elevada taxa de natalitat. De fet, a Espanya aquest fenomen va arribar una mica més tard, no va ser fins a mitjans de la dècada dels 50 quan algunes regions del país van entrar en una fase que països veïns havien assolit una dècada abans.

El sector agrari exerceix un paper cabdal en la seguretat alimentària, l'ocupació en àrees rurals i la gestió territorial. Tanmateix, enfronta una crisi de transició generacional: molts titulars d'explotacions tenen edats properes o superiors a l'edat legal de jubilació, mentre que els joves agricultors representen una proporció molt baixa del total.

VARIABLE	VALOR ESTIMAT PERCENTATGE
Edat mitjana dels caps d'explotacions agràries	61,4 años
Proporció de titulars > 65 anys	~ 41,3 %
Proporció de titulars < 40 años	~ 8 %
Percentatge d'agricultors o ramaders que s'estima es jubilaran abans de 2030	~ 60-62 %
Disminució del nombre d'explotacions entre 2020 i 2023	-12,4 %
Increment de la superfície mitjana d'explotació en aquest mateix període	+13,2 %

Aquestes dades mostren que el procés de jubilació no és una ocurrència futura llunyana, sinó una cosa que està activa o a punt d'esclatar. L'edat mitjana avançada indica que molts titulars tenen ja condicions físiques limitades, la qual cosa també afecta la productivitat i el manteniment.

EL GRAN REpte DE LA JUBILACIÓ BOOMER ARRENCA AL CAMP

En l'agricultura i la ramaderia, l'edat mitjana dels titulars d'explotacions supera amb freqüència els 60 anys en països de l'OCDE. Amb la jubilació dels *boomers*, una part significativa de les terres de conreu quedarà sense relleu immediat. Això genera tres circumstàncies principals:

- **Reducció de la capacitat productiva:** si les explotacions no troben successors, s'accelera l'abandonament rural.
- **Concentració de terres:** grans empreses o fons d'inversió poden absorbir les explotacions, transformant l'estructura agrària tradicional.
- **Pèrdua de capital humà:** l'experiència acumulada sobre tècniques, gestió del clima local i resiliència davant crisi pot desaparèixer si no es transmet.

IMPACTE MACROECONÒMIC

La jubilació massiva d'agricultors té efectes més amplis que la simple rotació de la força laboral:

- **Pressió sobre els sistemes de pensions:** la sortida simultània d'una cohort nombrosa incrementa la despesa pública en pensions, especialment en països on el sector primari encara té pes demogràfic.
- **Efectes sobre l'oferta alimentària:** una menor producció local pot augmentar la dependència d'importacions, exposant les economies a major vulnerabilitat geopolítica i a la volatilitat de preus internacionals.
- **Transformació del mercat laboral rural:** la falta de relleu generacional pot generar atur indirecte en indústries associades (proveïdors, logística, transformació).

REPTES I OPORTUNITATS

La jubilació dels *boomers* en el sector agrari es presenta com una transició inevitable que ja està en marxa. Si bé implica riscos reals per a l'oferta agrícola, l'estructura de l'ocupació rural i les finances públiques, també suposa una oportunitat per modernitzar el sector, millorar la seva sostenibilitat, promoure l'equitat territorial i enfortir la seguretat alimentària.

Una política combinada que integri reformes del sistema de pensions, incentius al relleu generacional, suport a l'emprenedor jove agrari, i polítiques territorials ben dissenyades, pot mitigar els riscos i afavorir una transició justa. En absència de mesures adequades, l'envelliment del sector podria traduir-se en pèrdua de capacitat productiva local, major dependència d'importacions i tensions creixents en els sistemes socials.

Els estudis mostren que algunes línies recomanables d'acció inclouen:

- **Incentius a joves agricultors:** subsidis a la instal·lació, accés a crèdit i programes de mentoria amb agricultors veterans.
- **Polítiques d' accés a la terra:** facilitar la compravenda o arrendament de terres.
- **Digitalització i sostenibilitat:** aprofitar el relleu generacional per impulsar tecnologies d'agricultura de precisió i pràctiques resilients al canvi climàtic.
- **Diversificació rural:** promoure activitats complementàries (turisme rural, energies renovables) que reforcin la viabilitat econòmica de les comunitats.

El camp espanyol s'enfronta a l'envelliment dels propietaris d'explotacions agràries. El 41,3% dels titulars de finques rústiques supera els 65 anys i només el 4,2% tenen menys de 35 anys. Els joves han d'assegurar la continuïtat de la producció i aportar vitalitat a les zones rurals. Aprofitar l'experiència en coneixements, formar-se, modernitzar les explotacions i utilitzar nous models i idees de negoci.

Edat i sexe de caps d'explotació

Font Eurostat

propietaris”, les xifres d'Eurostat amaguen el fet que, en realitat, diversos membres de la llar participen en l'empresa. Això inclou els membres més joves de la llar, especialment aquells que ja han estat designats com a successors. Les explotacions que han designat successors comencen a comportar-se de manera diferent aproximadament una dècada abans de la transferència formal a la generació més jove. Són més propensos a fer inversions, adoptar noves activitats i intensificar la producció. Per contra, les explotacions sense successor no estan tan orientades al futur: comencen a liquidar les operacions i es preparen per sortir del negoci. A més, l'enfocament en els propietaris individuals amaga la contribució de les dones, que probablement participen en la presa de decisions, especialment quan es tracta d'enfocaments de diversificació agrícola com el màrqueting directe, l'agroturisme i altres activitats que impliquen contacte directe amb els consumidors.

PER QUÈ ELS JOVES NO ES DEDIQUEN A L'AGRICULTURA?

Molts factors influeixen en la decisió de dedicar-se a l'agricultura, com ara l'interès personal, la participació primerenca en l'agricultura, les dinàmiques interpersonals entre les persones de l'explotació, la disponibilitat de millors llocs de treball a la resta de l'economia, les expectatives d'estil de vida i la disponibilitat d'infraestructures i serveis a la ubicació de l'explotació.

El treball agrícola es considera difícil físicament i mentalment, amb llargues jornades de treball i un pobre equilibri entre la vida laboral i familiar. Això pot ser especialment problemàtic per a les generacions més joves, que són més propenses a buscar horaris flexibles i més temps d'oci del que es pot permetre l'agricultura a temps complet. Alguns joves agricultors admeten que la seva decisió de dedicar-se a l'agricultura va ser “irracional” i es va basar en factors emocionals més que econòmics.

RENOVACIÓ GENERACIONAL EN L'AGRICULTURA DE LA UE

Segons dades d'Eurostat del 2020, el 33 % dels gestors d'explotacions agrícoles de la UE tenen 65 anys o més, mentre que un altre 24 % té més de 55 anys. Per la seva banda, les persones menors de 40 anys només representen l'11,9 % del total, amb fortes diferències entre els Estats membres. Per exemple, els agricultors menors de 40 anys representen només el 5,1 % dels gestors d'explotacions a Xipre i el 6,4 % a Portugal, però més d'una cinquena part a Polònia (21 %) i Àustria (23,4 %). A nivell de la UE, els gestors d'explotacions agrícoles menors de 25 anys representen menys de l'1 %. La situació és encara pitjor per a les dones, que representen el 31,5% de tots els agricultors, però només una mica més d'una quarta part dels agricultors menors de 40 anys.

Alguns investigadors adverteixen que la renovació generacional a les explotacions de la UE podria estar en millor forma del que suggereixen les dades d'Eurostat. El problema principal és que Eurostat proporciona dades només per als gestors d'explotacions, mentre que moltes més persones treballen en l'agricultura de la UE i moltes més participen en la presa de decisions. En centrar-se en els gestors d'explotacions com a “únics

Diversos estudis han identificat l'accés a la terra, el capital i el coneixement, juntament amb els reptes generals de les zones rurals, com els principals factors que influeixen en el canvi generacional. Els joves agricultors tenen dificultats per accedir a la terra, tant per la seva disponibilitat limitada com per l'augment dels preus de compra i lloguer de terres. Això és especialment difícil per als joves que són nous en l'agricultura i no han heretat la terra.

L'ACCÉS AL FINANÇAMENT ÉS INSUFICIENT

Segons **fi-Compass**, el servei d'assessorament de la Comissió en instruments financers, les necessitats financeres no cobertes dels agricultors gairebé es van duplicar des del 2017 i es van situar en 62 mil milions d'euros el 2022. Els joves agricultors tenien problemes particulars per accedir a préstecs a causa de la manca d'historial creditici i garanties; Més del 50% de les seves sol·licituds van ser rebutjades en comparació amb una taxa de rebuig del 32% per als agricultors grans.

Gairebé el 30 % dels agricultors joves que van ser rebutjats per al finançament van ser considerats "d'alt risc" pels bancs, en comparació amb només el 4% dels agricultors més grans.

L'ACCÉS AL CONEIXEMENT ES CONSIDERA UNA BARRERA IMPORTANT, TOT I QUE ELS JOVES AGRICULTORS TENEN, DE MITJANA, UNA MILLOR EDUCACIÓ.

L'agricultura requereix una combinació de coneixements pràctics i teòrics: habilitats tècniques sobre com cultivar aliments, utilitzar les noves tecnologies i habilitats organitzatives i emprenedores.

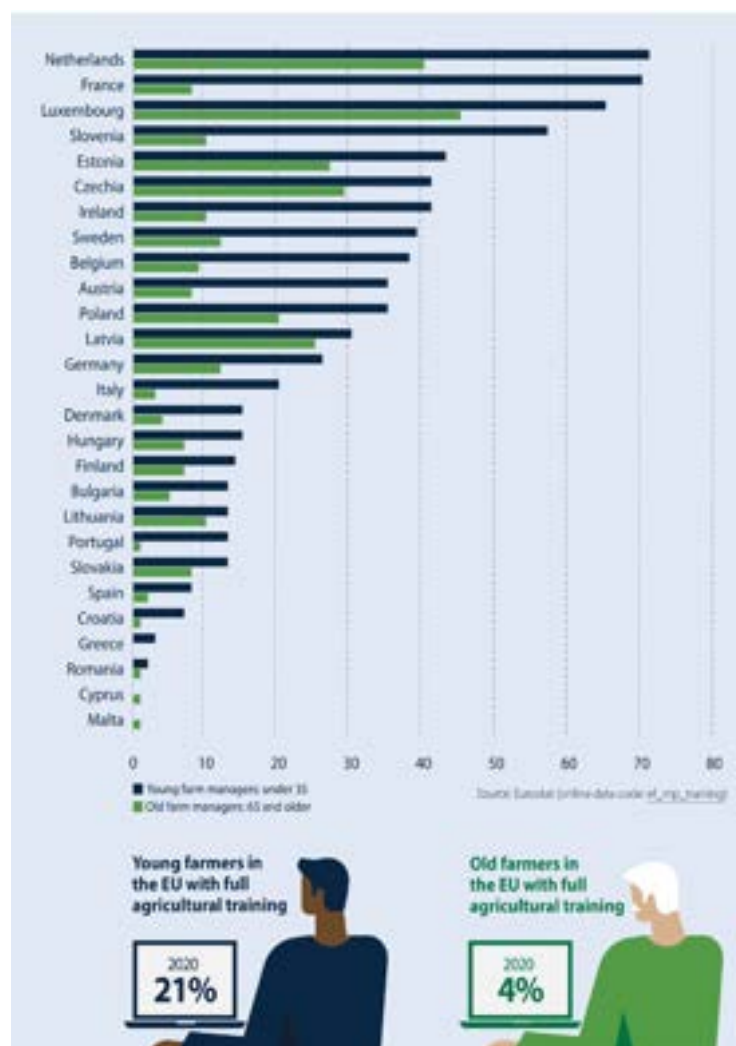
Si una explotació diversifica les seves activitats, el coneixement necessari es fa encara més ampli. Això és encara més urgent per als nous entrants a l'agricultura que no provenen de famílies agricultores i, per tant, no van poder beneficiar-se del coneixement intergeneracional.

Accedir a la formació pot ser difícil, ja que els agricultors no poden sortir fàcilment de les seves explotacions per viatjar i poden no poder assistir a la formació en línia, especialment en zones rurals amb poca connexió a Internet.

Finalment, els reptes als quals s'enfronten les zones rurals en general plantegen un problema per als joves que consideren l'agricultura com a professió. La despoblació d'algunes zones rurals, a mesura que els joves es traslladen a les zones urbanes per estudiar i treballar, ha provocat una disminució de les infraestructures i els serveis per a aquells que es queden o volen tornar.

Segons un estudi de la **EU CAP NETWORK**, especialment a les zones rurals, els joves s'enfronten a limitacions en habitatge, oportunitats laborals, serveis socials, infraestructures, salut i connectivitat digital. Això és encara més difícil per a les dones joves, que tenen més probabilitats d'abandonar les zones rurals, ja que sovint tenen més educació que els homes i tenen més dificultats per trobar feina a les zones rurals.

Caps d'explotació en la UE amb formació agrària completa.

Font Eurostat

LA COMISSIÓ EUROPEA PRETÉN QUE EL 2040 EL 24% DELS AGRICULTORS DE LA UNIÓ EUROPEA SIGUIN MENORS DE 40 ANYS O NOUS EN EL SECTOR

La Comissió Europea va presentar, el dimarts 21 d'octubre, la seva nova proposta per donar suport al relleu generacional en l'agricultura, una bateria de mesures entre les quals destaca fer un pagament únic de 300.000 euros als nous agricultors joves, que considera que són tots els que tenen menys de 40 anys. Aquest "paquet d'inici" (**Starter Pack**), com l'ha anomenat l'Executiu comunitari, buscarà que els agricultors comptin amb els recursos suficients com per fer-se amb sol que treballar a la Unió Europea i poder realitzar les inversions inicials necessàries per posar en marxa el negoci.

Les injeccions es finançarien amb els recursos de la nova Política Agrària Comuna (PAC) que, per al període entre 2028-2034, estarà dotada de 300.000 milions d'euros si s'aprova la proposta pressupostària de la Comissió.

La institució presidida per Ursula von der Leyen proposa també que **els Estats membres destinin també a incentius per a agricultors joves fins a un 6% de tots els recursos europeus que el marc plurianual els atorga per a la seva lliure assignació**. Això suposaria pràcticament duplicar l'assignació, que en l'actualitat se situa en l'ordre del 3,5%.

Brussel·les estén la recomanació a tots els països, però posa el focus sobretot en aquells on el sector agrícola està més envellit, com és el cas d'**Espanya**. En el conjunt de la Unió Europea la mitjana d'edat dels agricultors és de 57 anys i a penes el 12% d'ells té menys de 40 anys. A Espanya l'envelliment és més gran, ja que la mitjana d'edat dels agricultors frega els 59 anys i a penes un 7,7% són menors de 40 anys.

L'estratègia conté **cinc pilars (accés a la terra, finançament, capacitats, nivells de vida justos en les àrees rurals i suport a la successió)** i recalca que els reptes que afronten els joves agricultors s'han d'abordar amb accions en l'àmbit de la UE, nacional i regional, i que vagin més enllà de la política agrícola pròpiament dita.

També s'advoca per una millor focalització dels fons a favor dels joves agricultors i per treballar amb el **Banc Europeu d'Inversions** per desenvolupar sistemes de garanties i subsidis a les taxes d'interès per facilitar l'accés al finançament.

«La nostra seguretat alimentària i el futur de les nostres comunitats rurals depenen de la pròxima generació. Avui, prioritzem políticament el suport als joves i nous agricultors», assegura **Christophe Hansen**, comissari d'Agricultura i Alimentació de la Comissió Europea.

Amb la seva estratègia, l'Executiu comunitari espera doblar per al 2040 el pes dels agricultors joves en el sector per garantir el relleu generacional, cosa que suposaria elevar el seu percentatge fins al 24%.

Participar en el programa Erasmus i altres mesures D'altra banda, es convidarà els joves agricultors a participar en el programa Erasmus per a joves empresaris, «de manera que puguin aprendre bones pràctiques agrícoles a l'estranger o diversificar els seus ingressos aprenent d'altres sectors».

De la mateixa manera, es busca promoure les bones condicions de vida en les àrees rurals alhora que es recolza el desenvolupament local i la implicació dels joves i les dones.

També es planteja cofinançar un servei per substituir els agricultors durant la seva malaltia, vacances o etapes en les quals proporcionen cures, amb l'objectiu de millorar l'equilibri entre la vida laboral i personal.

«L'estratègia està dissenyada per ser implementada en nivells múltiples interconnectats: mitjançant l'actual i la futura PAC, polítiques complementàries de la UE, accions liderades pels països de la UE en àrees com accés a la terra, fiscalitat, educació, pensions i iniciatives de les parts interessades», va exposar l'Executiu comunitari.

La patronal agraria eleva al TSJC la ampliación de la ZEPA del delta del Llobregat

La medida impulsada por el anterior gobierno de ERC, presidido por Pere Aragonès, supuso el agrandamiento de la ZEPA en 1.472 hectáreas, hasta consolidar una superficie protegida total de 2.407 hectáreas.

El Economista.es 15/10/2025

ALEIX MERCADÉ

Nuevo episodio en la batalla judicial contra la ampliación de la Zona de Especial Protección para las Aves (ZEPA) del delta del Llobregat. Según ha averiguado *elEconomista.es*, el *Institut Agrícola Català de Sant Isidre*, brazo agrario de *Foment del Treball*, **ha interpuesto un recurso contencioso-administrativo ante el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (TSJC) contra la medida impulsada por el anterior gobierno de ERC, presidido por Pere Aragonès, que supuso el agrandamiento de la ZEPA en 1.472 hectáreas, hasta consolidar una superficie protegida total de 2.407 hectáreas.**

El *Institut Agrícola*, que ya presentó un recurso de reposición al igual que otras entidades como *Unió de Pagesos*, considera que esta ampliación pone en riesgo la actividad de los productores en el cinturón metropolitano. El problema estriba en que la declaración ambiental complica la labor de los agricultores, que viven en un clima de incertidumbre al albur de cualquier reclamación ecologista. Por mencionar dos ejemplos: el empleo de productos fitosanitarios y la instalación de invernaderos queda en entredicho bajo el actual régimen, según argumentan las fuentes consultadas.

Herencia de ERC

La maniobra de Aragonès recibió luz verde en julio de 2024, con el *Govern* en funciones y los republicanos en horas bajas tras el vapuleo de las elecciones celebradas en mayo. Desde su investidura como *president*, Salvador Illa ha optado por priorizar la extensión de la tercera pista del aeropuerto, encajado en plena ZEPA, sin atender los ruegos del empresariado.

A todo esto, aún está pendiente la aprobación del plan de gestión de la zona protegida.

El ejecutivo autonómico traslada que el ensanchamiento del área natural da respuesta a la carta de emplazamiento de la Comisión Europea enviada en 2021, que apercibió a España por la insuficiente salvaguarda de los humedales, hábitat de aves migratorias —a su vez, la carta de la Comisión analizaba los efectos causados por la anterior renovación del aeropuerto en 1999—.

Pero la patronal agraria replica que las autoridades comunitarias jamás exigieron ganar terreno sí o sí en el delta, sino tomar una serie de acciones compensatorias para reparar el paraje.

Argumentos del recurso

El *Institut Agrícola* esgrime en su recurso varios defectos de forma para anular la ZEPA ampliada, como el alargamiento indebido de los plazos de elaboración y la inclusión irregular de algunas parcelas. La decisión se tomó, además, sin pactar con el sector un punto de equilibrio entre la preservación de la biodiversidad y la actividad económica. Para más inri, se recuerda que en la anterior legislatura el *Parlament* rechazó hasta en dos ocasiones dicha ampliación.

El recurso fue admitido a trámite a finales de julio y la jueza ya ha requerido documentación a la Generalitat. El Departamento de Territorio, Vivienda y Transición Ecológica ha preferido no posicionarse mientras el procedimiento siga abierto.

PLA D'IMPULS A LA PRODUCTIVITAT I COMPETITIVITAT

Foment
del Treball Nacional

Catalunya
► **productiva**

Foment del Treball ha posat en marxa una campanya per donar a conèixer el seu Pla per a la Productivitat i la Competitivitat, un document que identifica els principals dèficits de l'economia catalana i proposa un conjunt de mesures concretes per revertir la situació i impulsar-ne millores. La patronal alerta que la productivitat a Catalunya porta dècades estancada, fet que frena l'increment de la renda per càpita i la millora del benestar col·lectiu.

22

Sense empreses no hi ha desenvolupament, no hi ha ocupació, no hi ha futur. La productivitat catalana es troba estancada des de fa dècades, i aquest llast dificulta el creixement de la renda per càpita i del benestar col·lectiu. Segons dades de l'**Informe de Competitivitat Regional** (2022), la productivitat per ocupat a Catalunya és de 74.359 euros, 24 euros per sota de la mitjana de la UE. Catalunya està lleugerament per sota de la mitjana comunitària, la seva productivitat creix més lentament que la mitjana estatal: un augment del 4,3 % a Catalunya en contra del 7,9 % a Espanya, cosa que implica una pèrdua relativa en termes comparats.

Segons l'**INE**, la productivitat per hora treballada a Catalunya es manté sistemàticament per sota de la mitjana europea, i aquesta bretxa limita la capacitat de generar salaris més alts i atraure inversió.

En un context global d'enduriment ràpid de la política monetària i, juntament amb la incertesa i la dependència energètica europea, és imprescindible treballar per a seguir millorant la competitivitat de l'economia i atacar una qüestió clau i estructural com és el baix creixement de la productivitat, que dificulta l'increment de la renda per càpita i la millora del benestar dels nostres ciutadans. També cal destacar la rellevància dels **Fons Next Generation**, atès que representen una oportunitat única per a la recuperació i la transformació de l'economia.

Catalunya s'enfronta a reptes que transcendeixen els cicles econòmics: un sistema fiscal poc competitiu, dèficits estructurals en infraestructures, rigideses en el mercat de l'habitatge, una administració feixuga i un mercat laboral amb alts nivells d'absentisme i desajustos entre vacants i aturats. Alhora, la transició energètica i digital planteja una finestra d'oportunitat que cal aprofitar. Un element transversal és la preocupació per la manca de seguretat jurídica i de continuïtat normativa que no permet la previsibilitat que caldria.

Foment del Treball considera que cal indicar els reptes que té al davant l'economia catalana i a la vegada actuar amb urgència. Per això, la patronal presenta un pla d'acció amb l'objectiu de revertir aquest cercle viciós, establint un marc d'accions que permeti més productivitat, i per tant millors salaris, més cohesió social, i també més rendiment i més emprenedoria. La productivitat no s'ha de basar en baixos costos laborals sinó en valor afegit. Per això, cal vincular productivitat amb salaris dignes i reduir les desigualtats, tot fomentant una economia inclusiva i territorialment equilibrada.

Foment ja fa temps que adverteix que **el baix creixement de la productivitat era el principal obstacle per millorar la renda per càpita i el benestar dels ciutadans**. La situació no només s'ha mantingut, sinó que s'ha agreujat amb l'alentiment econòmic europeu, l'enduriment de la política monetària a l'inici d'aquesta dècada i la incertesa global que provoquen que els països europeus prioritzin la seva autonomia en relació a la resta del món.

Els principals dèficits de Catalunya són:

Fiscalitat: més impostos a Catalunya i molts per sobre de la mitjana.

Infraestructures: dèficit acumulat que frena el creixement econòmic.

Habitatge: manca de seguretat jurídica, rigidesa legal (urbanisme, arrendaments...) i regulacions com la reserva del 30% que han paralitzat promocions i han encarat l'accés.

Energia i sostenibilitat: retard en renovables i incertesa sobre les nuclears.

Mercat laboral: negociació col·lectiva, absentisme i manca de personal qualificat.

Innovació: inversió inferior a la mitjana europea.

Administració: burocràcia i lentitud que resten competitivitat i fan urgent la seva revisió i simplificació.

AQUEST ÉS EL PLA PER A LA COMPETITIVITAT I PRODUCTIVITAT PER
ACONSEGUIR UN FUTUR PRODUCTIU, COMPETITIU I DE BENESTAR

FISCALITAT MÉS COMPETITIVA

Supressió de l'impost sobre el patrimoni, reducció dels marginals de l'IRPF i deflació de la tarifa, topall màxim del 5% en successions i donacions amb bonificacions per part de les comunitats autònomes, supressió de l'impost extraordinari a la banca, supressió de l'impost a la generació d'energia elèctrica (IVPEE) del 7% -que a Europa únicament s'aplica a Espanya-, reducció de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i recuperació de la llibertat d'amortització per a estimular inversions productives. També cal tenir en compte deduccions a plans de pensions sense penalitzar el rescabament.

Així mateix, elevar a 2 milions d'euros el llindar d'exempció de l'IAE i permetre que els qui no estiguin exempts el dedueixin íntegrament en l'Impost de Societats.

Caldria insistir en la revisió i reducció dels impostos propis de la Generalitat. És necessari reduir la pressió fiscal sobre l'activitat turística com, per exemple, evitant una nova pujada de l'impost turístic i del recàrrec municipal.

I cal fer una revisió de l'actual sistema de cotització d'autònoms que castiga aquest tipus de figura i és de gran complexitat. Aquestes mesures no busquen reduir recursos públics, sinó incentivar l'activitat econòmica i ampliar així la base tributària.

HABITATGE ASSEQUIBLE

L'accés a l'habitatge hauria d'afavorir la cohesió social. És un àmbit en el qual és important tenir seguretat jurídica i racionalització de normatives. Durant els darrers 15 anys, s'han registrat un total de 47 canvis normatius en aquest sector.

Propostes: eliminació de la reserva del 30%, incentius fiscals i de finançament per a la compra, rehabilitació i lloguer assequible, increment de l'habitatge de promoció pública, licitant projectes a constructors privats, i establiment d'un pacte públic-privat per a mobilitzar sòl protegit.

INFRAESTRUCTURES ESTRATÈGIQUES

El dèficit inversor en infraestructures de totes les administracions públiques, és una amenaça directa a la competitivitat. Caldria invertir 5.500 milions d'euros per any. **Cal activar pactes i polítiques per tal d'afavorir la mobilitat arreu del territori.**

Foment ha publicat l'índex CAT-100 en el que es destaquen les prioritats bàsiques i entre les quals trobem: **millora urgent de Rodalies i de la seva gestió, ampliació de l'aeroport de Barcelona, impuls al Corredor Mediterrani, terminal intermodal de Lleida així com la modernització del Canal d'Urgell, connexió ferroviària amb l'aeroport de Girona, acabar el Quart Cinturó.** També cal entendre **projectes tractors com el Hard Rock al Camp de Tarragona o la Ryder Cup a la província de Girona** com a estratègics i necessaris.

ENERGIA I SOSTENIBILITAT

Catalunya necessita un model energètic robust. Cal saber incrementar la implantació d'energies renovables amb la sostenibilitat i el manteniment del sistema energètic. Cal no oblidar el problema de **gestió hídrica** que té Catalunya i que les cíclics sequeres ens recorden.

Mesures: **allargar el cicle productiu de les centrals nuclears fins que hi hagi alternatives fiables**, accelerar la implantació de renovables eliminant traves burocràtiques, **millorar la gestió de l'aigua** i executar les infraestructures previstes.

MERCAT LABORAL I ABSENTISME

Foment del Treball defensa donar un major impuls a la negociació col·lectiva i seguir avançant en mesures de flexibilitat, millorar la simplificació contractual, reduir les cotitzacions socials, disminuir l'absentisme laboral creixent i reforçar l'adequació de la formació i la requalificació dels treballadors a les necessitats empresarials.

Cal insistir en la negociació col·lectiva i, per tant, Foment **rebutja la imposició per llei de la jornada horària de 37,5 hores setmanals, així com el control horari de la jornada que provoca rigidesa i burocràcia.**

Propostes: reforçar la gestió mèdica i el control de les incapacitats temporals, implicar a mútues i empreses en la prevenció, establir programes de conciliació i flexibilitat i fer un seguiment sistemàtic amb dades comparatives amb la UE.

INNOVACIÓ I DIGITALITZACIÓ

La productivitat de les empreses catalanes, especialment les pimes, continua per sota de la mitjana europea a causa d'un ús limitat de tecnologia avançada i d'una inversió insuficient en R+D. D'altra banda, **cal aprofitar la incorporació de tecnologies digitals avançades per millorar eficiència i competitivitat** tant a la indústria com a les pimes i accelerar l'adopció d'eines de gestió i, especialment, d'intel·ligència artificial per a optimitzar processos i prendre decisions basades en dades.

TALENT I FORMACIÓ

El mercat laboral pateix un desequilibri causat pel desajust entre competències i necessitats empresarials, un atur juvenil alt i l'envelliment de la població, entre d'altres.

Propostes: programes de reskilling i upskilling, reforç de la FP i la formació dual, millorar condicions laborals per retenir talent i atraure perfils internacionals i impulsar una orientació educativa més connectada amb el teixit productiu.

ADMINISTRACIÓ PÚBLICA EFICIENT

Una administració àgil és clau per a la productivitat i la competitivitat. Tant pel que fa referència a l'administració pública com a la judicial, cal un canvi profund per a millorar la seva eficiència.

Propostes: simplificació de tràmits i eliminació de normatives que frenen l'activitat, implantació majoritària del silenci administratiu positiu, ús ampliat de declaracions responsables i establiment de mecanismes de coordinació sense generar nova burocràcia, desenvolupant un pla de xoc per reduir el col·lapse de l'administració de Justícia, que dificulta l'exercici real dels drets i de la seva protecció

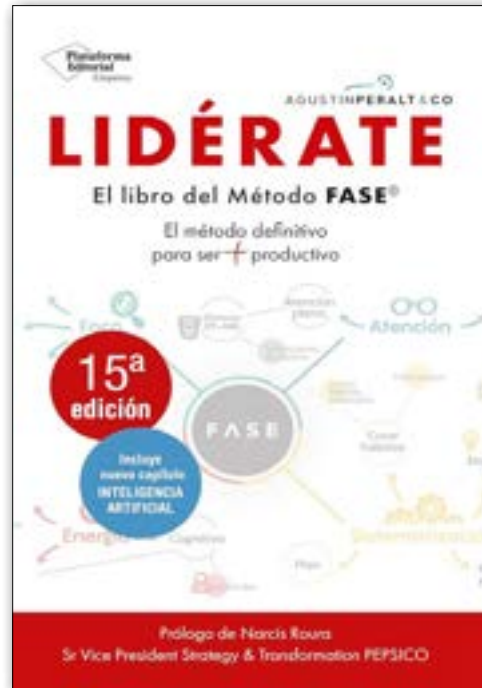
Lectures recomanades

LIDÉRATE

El libro del Método FASE

El método definitivo para ser más productivos

AGUSTÍN PERALT

Tens la sensació que podries ser més productiu si utilitzes l'estratègia correcta? T'agradaria disposar de més temps per trobar un equilibri entre vida personal i professional?

A «Lidérate» descobriràs el **mètode FASE**, creat per **Agustín Peralta**, amb el qual centenars de persones han aconseguit ser més eficients en el seu treball i autoliderar-se de forma senzilla.

Agustín Peralta és doctor en Administració i Direcció d'Empreses, MBA per ESADE, mentor de directius, professor universitari i conferenciant. Després de més de 15 anys d'experiència directiva en multinacionals i empreses familiars amb vocació internacional, va dur a terme una reinvençió professional cap a l'àrea de la formació. En el procés, va crear el mètode FASE, que assoleix en un temps rècord que millorls la gestió del teu temps, incrementis l'eficiència en el teu treball i avencis cap a l'autolideratge gaudint d'un estil de vida més satisfactori.

A Lidérate, l'autor ens dona les idees clau per aplicar aquest mètode i assolir una satisfacció plena en la nostra vida des de la seva pròpia experiència vital i la de molts dels seus clients.

«Actualment la societat està exposada a un excés d'informació i viu connectada a través d'internet vint-i-quatre hores al dia. Això suposa un esforç extra a l'hora de gestionar bé el temps a causa de les distraccions i els mals hàbits que provoquen les noves tecnologies, però, posseïm més capacitats de les que creiem per superar obstacles o afrontar grans reptes».

La guerra por la proteína (animal)

Por MANUEL PIMENTEL
1/10/2025

Precisamos de proteínas. Y comienzan a escasear, sobre todo las de origen animal, que apenas si cubren la demanda de una sociedad que las reclama y necesita. Repitamos lo obvio. **Precisamos de proteínas, tanto de origen vegetal como animal. Si no la consumimos, enfermamos.** Por eso, las dietas veganas precisan de refuerzos varios, entre ellos hierro y vitaminas. Así lo dictamina nuestra especie, omnívora. Consumir carne y pescado, en su justo equilibrio, es fuente cierta de salud, indispensable en momentos de crecimiento o de embarazo, por ejemplo.

Sin embargo, desde hace algún tiempo, **su consumo recibe críticas feroces por causas diversas. Desde la supuesta crueldad del sacrificio de seres vivos hasta las repercusiones de la ganadería en el medio ambiente**, pasando por la huella de CO₂, consumo de agua y un largo etcétera. Y no solo es cosa de animalistas ni de militantes vegetarianos, no. La propia ONU se apuntaba al carro al desaconsejar el consumo de carne. La bondad, la salud, la sostenibilidad, lo moral, han dictado sentencia. Ganaderos, pescadores, mataderos, carniceros, pescaderos, restaurantes y consumidores de carne, culpables. Que caiga sobre ellos el oprobio y el descrédito.

Los activistas, animados –o financiados– por esta sacrosanta cruzada, atacan granjas o mataderos, mientras que supuestos investigadores denuncian a unas y otras instalaciones ganaderas por trato vejatorio de los animales, con razón, en alguna ocasión, pero mediante burda manipulación, casi siempre. Lanzar el mensaje de «pobres animalitos» es rentable, porque toda la sociedad lo compra con alborozo, ternura y entusiasmo. Así, redimimos el sentimiento de culpa carnívora que nos han inculcado, para irnos, después, de barbacoa.

Somos una sociedad urbana, sin otro contacto animal que el que mantenemos con nuestras adorables mascotas, que tratamos como a uno más de la

familia. Y, claro, nos horroriza el pensar en el estrés que sufrirán los pobres animales enjaulados y en la matanza industrial que les aguarda en el matadero. Por eso jaleamos a esos jóvenes idealistas que asaltan y atacan a ganaderos e industriales. Los políticos, haciéndose eco de ese sentir general, no dudan en prohibir la ampliación e instalación de granjas –ahora bautizadas como macrogranjas– y en dificultar, complicar y encarecer toda actividad ganadera o pesquera.

La guerra contra la carne, de manera sibilina comenzó hace ya años. Y peor aún en Europa, empujada en disminuir la cabaña ganadera en nuestro continente. Normas y proyectos de directivas absurdas e incumplibles amenazan con dar la puntilla a unos ganaderos desmotivados y humillados. ¿Qué profesional joven desearía incorporarse a un sector tan denostado y estigmatizado? Y éramos pocos y parió la abuela. **La última PAC, inspirada en el principio de que el campo de los europeos es para pasear, abomina de las instalaciones agrícolas y ganaderas de cierta dimensión y productividad.** O sea, que persigue al sector que es capaz de producir alimentos a un precio razonable. Solo tolera, bajo el lema de la granja a la mesa, la pequeña explotación, lo que nos parece muy bien, siempre que estemos dispuestos a pagar el alto coste que precisan para subsistir.

Pues dicho y hecho. Nos aplicamos contra agricultores y, sobre todo, ganaderos. Y estamos de enhorabuena, porque lo estamos consiguiendo. La producción cárnica disminuye con rapidez, para gozo colectivo. Pero aún nos queda tarea por delante, debemos erradicarla por completo. Los ganaderos deben desaparecer, con su carga de crueldad, CO₂, maltrato, olores y contaminación a cuestas. Nos sentimos moralmente satisfechos con nuestra tarea. **Somos los buenos, los que luchamos por los derechos de los animales, frente a esos desalmados de los ganaderos y matarifes** que se lucran con el tráfico de los cadáveres de los animalitos asesinados.

Debemos agradecer a nuestras autoridades, sobre todo las europeas, el servicio a la causa del desmantelamiento ganadero. Y no les está resultado nada fácil, **los insensatos se aferran a sus explotaciones argumentado que es su modo de vida durante generaciones. Idiotas. Que se vengan a la ciudad y se hagan camareros** o repartidores de Glovo, que los necesitamos. Gracias también, a los heroicos movimientos animalistas y colectivos varios que se esfuerzan por la felicidad animal y la justicia social. Deberíamos hacerles un monumento. Y, de paso, darles más subvenciones, que poco reciben para el bien que hacen.

Y mientras comemos unas sabrosas chuletas de cordero, vemos por la televisión que nuestros bosques arden como nunca. Los locutores, sabios y prudentes, culpan de ello al cambio climático. Tienen razón, asen-timos. Pero, entonces, **sacan a un paleta que afirma que, como ya no quedan ganaderos ni ganados, el monte se ha convertido en un polvorín. Inaceptable. ¿Cómo dejan que hable ese cateto?** Que le quiten el micro, por favor, no vaya a herir la sensibilidad de nuestros hijos, atónitos por lo que acaban de escuchar mientras saborean su *nugget* de pollo.

De regreso a casa, en la radio del coche, escuchamos la crisis de huevos que sufren en EEUU, donde cada huevo supera el dólar de precio. Por lo visto, la gripe aviar ha obligado al sacrificio de muchos animales y no llegan suficientes al mercado. Hacemos cuentas rápido, más de 12 euros la docena, qué horror, en comparación con lo que nos cuestan en el Mercadona. ¡Qué barbaridad, adónde vamos a llegar! Seguro que los ganaderos y distribuidores se estarán forrando. Y nos indignamos. **La cesta de la compra sube y sube. ¿Cómo permite el Gobierno ese abuso? ¡Qué intervengan los precios ya!** Si ya nos cuesta llegar a final de mes, el precio prohibitivo de los alimentos nos dará la puntilla.

Después de la siesta, organizamos nuestro próximo fin de semana. Turismo rural, cómo nos gusta el campo y la naturaleza. Por eso, estamos contra los regadíos, las presas y los trasvases. Qué barbaridad ecológica. Tras las granjas, son nuestros mayores enemigos. Tenemos que acabar con todos ellos y cubrir sus campos de paneles fotovoltaicos, que eso sí que es economía verde y sostenibilidad. **Estos agricultores y ganaderos son odiosos, solo hacen fastidiar nuestros paseos bucólicos por el campo, atacar al medio ambiente, maltratar animales y encarecer nuestra comida.** ¡Y qué pinta de sucios tienen, y qué mal hablan!

Nosotros, avanzando en la economía digital, mientras que ellos, atrasados, aún parecen divertirse arrojando cabras desde el campanario. **A ver si consegui-**

mos que desaparezcan para dar paso a monitores de turismo activo y a nómadas digitales, que son los que darán vida a los pueblos. Seguro. Y, ya que hablamos de la cosa, a qué precios se han puesto las frutas y hortalizas. De seguir así, solo los ricos podrán comerlas, que vaya tela lo aprovechados que son los agricultores.

Leemos en prensa digital que, esta pasada semana, el Banco Central Europeo, ha advertido sobre el fuerte incremento de la cesta de la compra de los europeos. La inflación de los alimentos es muy superior a la media, lo que complica nuestra economía doméstica. Tiene razón, bien dicho, comer se está poniendo carísimo. Los agricultores y ganaderos, siempre jodiendo. Al menos, nos reconfortamos, **la Comisión Europea vuelve a limitar los productos fito y zoonosanitarios y obliga a un absoluto control digital a las explotaciones agrarias.** Pues hace muy bien, no nos podemos fiar ni un pelo de ellas. Leña al mono hasta que hable inglés.

Escuchamos a un petardo afirmar en redes sociales que comenzamos a sufrir la venganza del campo. Qué tontería. Y pensar que ese tío ha llegado a ministro, parece que regalan las carteras. No sabe lo que dice. **Comida nunca nos faltará. Basta que la traigamos de fuera y ya está. Y no preguntaremos ni cómo la crían ni cómo la cultivan,** qué ordinariez. Que entre baratita y ya está. Que bastante exigimos a los nuestros como para tener que ir con la monserga a los de más allá.

«Papá, mamá, nos preguntan nuestros hijos. Si hay guerra, ¿cómo vendrá esa comida? ¿Y si se la venden a los chinos? ¿Y si hay una sequía grande?». Sonreímos con condescendencia, qué cosas tienen los niños. Anda, callad, les respondemos, mientras pensamos en el día que iremos al Carrefour a hacer la compra. **Que no se nos olvide la carne ni el pescado, que somos padres responsables y queremos que nuestros hijos crezcan fuertes y sanos.**

Al llevarlos al colegio, escuchamos que **la gripe aviar ha llegado a España y que se han tenido que sacrificar 800.000 gallinas ponedoras.** Los huevos suben y suben y nos acordamos de los que pasó en los Estados Unidos. Pero, no, eso no puede pasar aquí. Aquello sería una maldad más de Trump, seguro. ¿Cómo van a escasear los huevos, la carne y el pescado en Europa? Tonterías.

Y, sin enterarnos, la guerra por las proteínas (animales) ha comenzado. Dispongámonos a sufrirla y pagarla. Pero, eso sí, sigamos persiguiendo a nuestros ganaderos y pescadores, quintaesencia del maltrato animal, mientras nos preguntamos por qué sube la carne y el pescado. Nos resulta realmente inexplicable. **¿Por qué será que se han puesto por las nubes?** Es que no le encontramos explicación alguna...

L'INSTITUT AGRÍCOLA

CATALÀ DE SANT ISIDRE

*Associació d'Empresaris Agraris
des de 1851*

institutagricola.org
xarxanatura2000.com
ladrecera.com